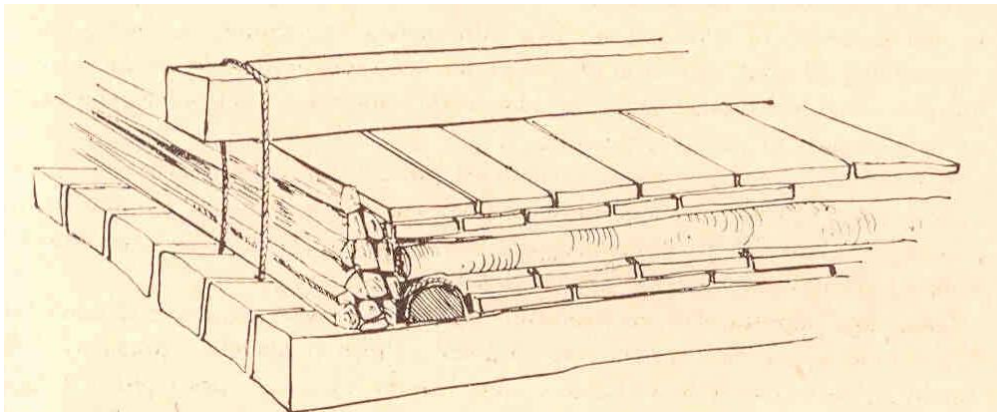

Synopse přednášky **LIDÉ NA CESTÁCH** Téma **KARPATŠTÍ VORAŘI**

- Voroplavba na Moravě – východomoravská řeka Bečva, střední a dolní tok Moravy od soutoku s Bečvou; vazby na širší okruh karpatského vorařství (Polsko, Slovensko, Ukrajina).
- Větší závislost na krátkodobém vzednutí vody.
- První zprávy o plavení na Bečvě z 16. století.
- Dřívější zánik (koncem 19. století) díky rozvoji dopravní sítě (zvl. železnice, budování krátkých lesních železnic) a vliv regulace toků od přelomu století.
- Plavba vorů (tabulí) sestavených: a) z kmenů, b) z tesaných trámů s nákladem řeziva (specifická skladba, vrstvení desek a fošen, latí apod.). Při proplouvání přes jezy platba mlynářům zpravidla v deskách.

- Na Bečvě plaveny pouze samostatné plě (tabule), ale nikoliv ale spojování do pramene.
- Plavba především duben až květen (tzv. pupencová voda), dále svatojánské pluty, možno ještě červencová voda po vydatných deštích.
- Oproti české voroplavbě relativně malý počet zapojených obyvatel – střední tok Vsetínské Bečvy (Ratiboř, Jablůnka a okolí), po proudu postupné umenšování počtu plavících se plřařů – potřeba hlavně na divokém a nebezpečném proudu Bečvy, na klidněji tekoucí Moravě již možné spojování tabulí do pramene, tím umenšení personálního obsazení – návrat domů a zajištění případné další plavby.
- Během plavby obvyklé postupné rozprodávání řeziva.

Literatura k dalšímu studiu:

- JERÁBEK, R.: *Karpatské vorařství*. Praha 1961.